

Kraków, 28.11.2021r.

Streszczenie pracy doktorskiej

Olga Kwaczyńska

Jazz po krakowsku. Lokalne inspiracje współczesnej sceny jazzowej w Krakowie

Promotor: dr hab. Radosław Rybkowski

Tematem dysertacji jest analiza i określenie charakterystyki młodej współczesnej krakowskiej sceny jazzowej. Badanie to oraz wskazanie wspólnego, lokalnego idiomu jazzowego opiera się w dużej mierze na interpretacji twórczości wybitnych postaci, indywidualności tworzących w Krakowie bądź z tym miastem związanych. Na potrzeby tematu przeprowadzone zostały wywiady oraz przeanalizowana została twórczość prominentnych twórców młodego pokolenia, związanych z krakowską sceną jazzową - Piotra Orzechowskiego, Pawła Kaczmarczyka, Mateusza Gawędy, Jakuba Płużka, Mateusza Pałki, Stanisława Słowińskiego, Szymona Miki oraz jedynej kobiety reprezentującej w tym zestawieniu krakowski jazz – Kasi Pietrzko. Dla potrzeby uchwycenia charakterystyki twórczej grupy muzyków związanych z Krakowem w pracy tej autorka przygląda się również twórczości starszych muzyków krakowskich, ale również wcześniejszych pokoleń artystów związanych z miastem. Oblicze i specyfika współczesnego krakowskiego jazzu interpretowane jest na tle twórczości muzyków, którzy aktywni byli w trakcie dwóch wyjątkowych momentów rozwoju jazzu w Polsce i w Krakowie, jest to okres jazzu powojennego oraz okres awangardy jazzowej lat 60. XX wieku. Główną metodą pracy są badania jakościowe. Całość projektu potraktowana została, jako studium przypadku, nacisk kładziony jest na całościowy opis, zrozumienie i przeanalizowanie kontekstów istnienia jazzu w Krakowie, a w drugiej kolejności użycie uzyskanych wyników do stworzenia ogólnych pojęć, pozwalających na opis i wyjaśnienie badanego zjawiska.

Podstawową, pierwotną grupę materiałów badawczych stanowiły dane zastane, zaliczające się do dokumentów nieformalnych – osobistych czy biograficznych, jak i formalnych – instytucjonalnych. Do dokumentów nieformalnych wykorzystanych do niniejszej pracy zaliczają się polsko oraz anglojęzyczna teoretyczna literatura przedmiotu – posiadająca element normatywności; pamiętniki znanych osobistości jazzowych czy propagatorów tego gatunku, biografie, autobiografie, listy, wspomnienia, kroniki, albumy, nagrania z koncertów, audycji radiowych, płyty – mające walor autentyczności oraz opisowości. Dokumenty formalne stanowiły artykuły naukowe publikowane przez polskich oraz zagranicznych badaczy tematu, prace magisterskie oraz doktorskie, pozyskiwane dzięki polskim oraz zagranicznym bazom

danych. Analizowane zostały również artykuły i treści z polskich czasopism i magazynów o tematyce jazzowej, publikowanych w przeszłości oraz w czasach współczesnych, takich jak miesięcznik „Jazz” publikowany od 1956 do 1983 roku, „JazzPRESS” wydawany od 2011 roku jako e-miesięcznik, a od 2012 wydawany na papierze. Autorka pracy nawiązała kontakt z redakcją i uzyskała dostęp do archiwum specjalistycznego czasopisma „Jazz Forum”, wydawanego nieprzerwanie od 1965 roku oraz do specjalnych edycji czasopisma wydawanych np. z okazji zagranicznych targów muzycznych, publikowanych w języku angielskim.

Praca podzielona jest na siedem części, w pierwszej z nich przedstawione jest wprowadzenie do omawianej tematyki wraz z opisem założeń oraz celów badawczych. Zawarta jest tam również metodologia pracy z uwzględnieniem specyfikacji metody studium przypadku. Kolejne dwa rozdziały skupiają się na historii jazzu. Drugi rozdział przedstawia zarys historii i ewolucji jazzu na terenie Stanów Zjednoczonych oraz jego rozwój na scenach światowych wraz z ich lokalnymi odmianami. Trzeci rozdział przedstawia historię jazzu w Polsce wraz z opisem najważniejszych momentów w tej historii, m.in. jazz po II Wojnie Światowej, rozwój awangardy jazzowej w latach 60. XX wieku., aż do charakterystyki współczesnej. Kolejna część dysertacji prezentuje teorie związane z zagadnieniem jazzu, głównie w obrębie kultury i geografii. W czwartym rozdziale poruszane są wątki związku muzyki jazzowej z kulturą, przestudiowane zostały zagadnienia tematyki jazzowej w ramach kultury i muzyki popularnej oraz obraz jazzu w polskich i światowych badaniach akademickich. Piąty rozdział skupia się na pojęciu lokalności jazzu, porusza kwestie związane z globalizacją, regionalną specyfiką, w szczególności opisane zostały zależności między jazzem, a folklorem. Szósty rozdział to prezentacja przeprowadzonych badań, szczegółowo opisana i przeanalizowana została twórczość każdego z ośmiu krakowskich reprezentantów współczesnej sceny jazzowej, następnie stworzona została charakterystyka owej sceny. Kończący rozdział stanowi podsumowanie przeprowadzonych działań, przywołane są najważniejsze wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, wykazane zostało czym charakteryzuje się twórczość młodej krakowskiej sceny jazzowej. Wskazane zostały również możliwe dalsze ścieżki rozwoju tematu badania lokalnych scen jazzowych w Polsce.

Podpisano przez/ Signed by:
Radosław
Rybkowski
Data/ Date: 29.11.2021 11:47
mSzofir